

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Уж 119/10
11.03.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Весне Поповић, Снежане Андрејевић, Власте Јовановић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући по жалби Градске управе Града Београда, Секретаријата за социјалну заштиту, Сектора за борачку и инвалидску заштиту против пресуде Окружног суда у Београду У.бр. 292/09 од 24.09.2009. године, уз учешће Ж.В. из Б, у предмету признавања својства ратног војног инвалида, у нејавној седници већа одржаној дана 11.03.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба се УВАЖАВА, УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Београду У.бр.292/09 од 24.09.2009. године и предмет уступа Управном суду на поновни поступак. О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеном пресудом уважена је тужба тужиоца Ж.В. из Б. и поништено решење Секретаријата за социјалну заштиту-Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе Београда XIX-06 број 731.3-14/2008 од 21.01.2009. године, којим је ставом првим диспозитива одбијена жалба Ж.В. изјављена против решења Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-58/07 од 01.10.2007. године као неоснована, ставом два диспозитива поништено је решење Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-58/07 од 01.10.2007. године, а ставом три диспозитива оспореног решења одбијен је предлог Ж.В. за понављање поступка окончаног решењем тог органа (раније Управе за борачку и инвалидску заштиту градске управе) XII-03 број 58.1-167/99 од 28.01.2000. године, којим је одбијен његов захтев за признавање својства ратног војног инвалида. Првостепеним решењем Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-58/07 од 01.10.2007. године у ставу првом диспозитива дозвољено је понављање поступка окончаног правноснажним решењем Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-22/99 од 21.09.1999. године, а у ставу два диспозитива одбијен је захтев тужиоца за признавање својства ратног војног инвалида као неоснован.

Жалилац, Секретаријат за социјалну заштиту-Сектор за борачку и инвалидску заштиту Градске управе Града Београда поднетом жалбом побија законитост пресуде Окружног суда у Београду У.бр.292/09 од 24.09.2009. године наводећи да је Окружни суд код доношења пресуде занемарио смисао одредбе члана 92. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца којом је прописано да се поступак о правима по овом закону окончан решењем против кога нема редовног правног средства може обновити по истеку рокова предвиђених у савезном закону којим се уређује општи управни поступак, те да са ових разлога није у могућности да поступи по налогу суда и предлог тужиоца одбаци у смислу члана 246. став 2. Закона о општем управном поступку. Предлаже да суд жалбу уважи и укине побијану пресуду, а тужбу одбије као неосновану.

Ж.В. из Б, коме је жалба уредно достављена, није доставио у остављеном року одговор на жалбу.

Врховни касациони суд је, поступајући на основу члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09) и испитујући законитост ожалбене пресуде у границама захтева из жалбе, у смислу члана 48. у вези члана 50. став 4. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96), а након оцене навода жалбе и списка предмета, нашао:

Жалба је основана.

Одредбом члана 92. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Сл. лист СРЈ" бр. 24/98... 25/00) прописано је да се поступак за решавање о правима по овом закону, окончан решењем против кога нема редовног правног средства у управном поступку, може обновити и по истеку рокова предвиђених за обнову поступка у савезном закону којим се уређује општи управни поступак. Ставом 2. истог члана закона прописано је ако је предлог за обнову поступка поднесен у року од 5 година од дана достављања решења странци, у поступку обнове примењују се прописи који су важили у време доношења решења, а ако је предлог поднесен по истеку тог рока примењују се прописи који важе у време подношење предлога за обнову поступка.

Из достављених списка види се да је Ж.В. поднео дана 22.09.1999. године захтев за остваривање својства ратног војног инвалида по основу обољења кичме и леве ноге, као последице боравка на ратишту у периоду од 1991. до 1995. године и да је решењем првостепеног органа II-03 број 580-22/99 од 01.09.1999. године његов захтев одбијен. Надаље се из списка види да је тужилац против овог првостепеног решења уложио жалбу која је решењем другостепеног органа од 28.01.2000. године одбијена као неоснована, те да је дана 21.09.2006. године поднео предлог за понављање наведеног поступка. Одлучујући о овом предлогу за понављање, тужени орган је према образложењу оспореног решења нашао да је предлог благовремен и изјављен од овлашћеног лица, али да приложени докази не могу довести до другачијег решења у предметној правној ствари.

Ценећи законитост оспореног решења, а према образложењу ожалбене пресуде Окружни суд у Београду је тужбу уважио и поништио оспорено решење јер је закључио да је тужени орган погрешно применио одредбе члана 246. Закона о општем управном поступку када је нашао да је предлог за понављање поступка благовремен али да није заснован на околностима које чине вероватним другачије одлучивање у овој правној ствари. По оцени Окружног суда, тужени орган је погрешно оспореним решењем одбио предлог тужиоца за понављање поступка уместо да је тај предлог применом одредбе члана 246. став 2. закључком одбацио, с обзиром да из списка произилази да је решење другостепеног органа од 28.01.2000. године тужилац Ж.В. уредно примио дана 14.02.2000. године, а да је предлог за понављање поступка поднео дана 21.09.2006. године. Полазећи од наведеног, Окружни суд у Београду је ожалбеном пресудом наложио туженом да у поновном поступку оцени да ли је предлог тужиоца поднет у року од 5 година од дана достављања тог решења као и да ли има места примени одредбе члана 92. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ради оцене благовремености истог. Тиме су образложење пресуде и налог суда туженом противречни, јер суд сам утврђује да је тужени орган требало да одбаци предлог за понављање поступка као неблаговремен, а затим налаже туженом да у поновном поступку оцени благовременост истог предлога.

Полазећи од изнетог чињеничног и правног стања ове ствари, Врховни касациони суд налази и да се ожалбеном пресудом погрешно налаже туженом органу да у поновном поступку оцени да ли је предлог за понављање поступка поднет у року од 5 година, а с обзиром на наведену одредбу члана 92. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, коју и сам суд наводи у побијаној пресуди. По оцени Врховног касационог суда благовременост предлога за понављање поступка окончаног решењем другостепеног органа донетог у правној ствари признавања својства ратног војног инвалида, имајући у виду предмет поступка, цени се према одредби члана 92. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, који као *lex specialis* одређује да се поступак за решавање о правима по овом закону може обновити и по истеку рокова прописаних Законом о општем управном поступку. Тужени орган је у оспореном решењу и оценио да је предлог за понављање благовремен, а то је изричитим позивањем на одредбу члана 92. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца закључено и у првостепеном решењу. Стога Окружни суд у Београду није имао основа да ожалбеном пресудом налаже туженом органу да у поновном поступку утврди да ли има места примени одредбе члана 92. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, већ да оцени да ли је тужени орган правилно закључио да је предлог благовремен.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је нашао да је жалба основана па је применом члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), а на основу члана 49. став 2. и 3. у вези са чланом 50. став 4. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96) донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде и предмет на основу члана 90. став 2. у вези са чланом 29. став 1. Закона о уређењу судова уступио Управном суду који је дужан да у поновном поступку расправи питања на која је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Председник већа - судија,

Радојка Маринковић, с.р.

Снежана Живковић, с.р.

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Весне Поповић, Снежане Андрејевић, Власте Јовановић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући по жалби Градске управе Града Београда, Секретаријата за социјалну заштиту, Сектора за борачку и инвалидску заштиту против пресуде Окружног суда у Београду У.бр. 292/09 од 24.09.2009. године, уз учешће Ж.В. из Б, у предмету признавања својства ратног војног инвалида, у нејавној седници већа одржаној дана 11.03.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба се УВАЖАВА, УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Београду У.бр.292/09 од 24.09.2009. године и предмет уступа Управном суду на поновни поступак. О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеном пресудом уважена је тужба тужиоца Ж.В. из Б. и поништено решење Секретаријата за социјалну заштиту-Сектора за борачку и инвалидску заштиту Градске управе Београда XIX-06 број 731.3-14/2008 од 21.01.2009. године, којим је ставом првим диспозитива одбијена жалба Ж.В. изјављена против решења Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-58/07 од 01.10.2007. године као неоснована, ставом два диспозитива поништено је решење Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-58/07 од 01.10.2007. године, а ставом три диспозитива оспореног решења одбијен је предлог Ж.В. за понављање поступка окончаног решењем тог органа (раније Управе за борачку и инвалидску заштиту градске управе) XII-03 број 58.1-167/99 од 28.01.2000. године, којим је одбијен његов захтев за признавање својства ратног војног инвалида. Првостепеним решењем Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-58/07 од 01.10.2007. године у ставу првом диспозитива дозвољено је понављање поступка окончаног правноснажним решењем Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности Општине Чукарица II-03 број 580-22/99 од 21.09.1999. године, а у ставу два диспозитива одбијен је захтев тужиоца за признавање својства ратног војног инвалида као неоснован.

Жалилац, Секретаријат за социјалну заштиту-Сектор за борачку и инвалидску заштиту Градске управе Града Београда поднетом жалбом побија законитост пресуде Окружног суда у Београду У.бр.292/09 од 24.09.2009. године наводећи да је Окружни суд код доношења пресуде занемарио смисао одредбе члана 92. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца којом је прописано да се поступак о правима по овом закону окончан решењем против кога нема редовног правног средства може обновити по истеку рокова предвиђених у савезном закону којим се уређује општи управни поступак, те да са ових разлога није у могућности да поступи по налогу суда и предлог тужиоца одбаци у смислу члана 246. став 2. Закона о општем управном поступку. Предлаже да суд жалбу уважи и укине побијану пресуду, а тужбу одбије као неосновану.

Ж.В. из Б, коме је жалба уредно достављена, није доставио у остављеном року одговор на жалбу.

Врховни касациони суд је, поступајући на основу члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09) и испитујући законитост ожалбене пресуде у границама захтева из жалбе, у смислу члана 48. у вези члана 50. став 4. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96), а након оцене навода жалбе и списка предмета, нашао:

Жалба је основана.

Одредбом члана 92. став 1. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ("Сл. лист СРЈ" бр. 24/98... 25/00) прописано је да се поступак за решавање о правима по овом закону, окончан решењем против кога нема редовног правног средства у управном поступку, може обновити и по истеку рокова предвиђених за обнову поступка у савезном закону којим се уређује општи управни поступак. Ставом 2. истог члана закона прописано је ако је предлог за обнову поступка поднесен у року од 5 година од дана достављања решења странци, у поступку обнове примењују се прописи који су важили у време доношења решења, а ако је предлог поднесен по истеку тог рока примењују се прописи који важе у време подношење предлога за обнову поступка.

Из достављених списка види се да је Ж.В. поднео дана 22.09.1999. године захтев за остваривање својства ратног војног инвалида по основу обољења кичме и леве ноге, као последице боравка на ратишту у периоду од 1991. до 1995. године и да је решењем првостепеног органа II-03 број 580-22/99 од 01.09.1999. године његов захтев одбијен. Надаље се из списка види да је тужилац против овог првостепеног решења уложио жалбу која је решењем другостепеног органа од 28.01.2000. године одбијена као неоснована, те да је дана 21.09.2006. године поднео предлог за понављање наведеног поступка. Одлучујући о овом предлогу за понављање, тужени орган је према образложењу оспореног решења нашао да је предлог благовремен и изјављен од овлашћеног лица, али да приложени докази не могу довести до другачијег решења у предметној правној ствари.

Ценећи законитост оспореног решења, а према образложењу ожалбене пресуде Окружни суд у Београду је тужбу уважио и поништио оспорено решење јер је закључио да је тужени орган погрешно применио одредбе члана 246. Закона о општем управном поступку када је нашао да је предлог за понављање поступка благовремен али да није заснован на околностима које чине вероватним другачије одлучивање у овој правној ствари. По оцени Окружног суда, тужени орган је погрешно оспореним решењем одбио предлог тужиоца за понављање поступка уместо да је тај предлог применом одредбе члана 246. став 2. закључком одбацио, с обзиром да из списка произилази да је решење другостепеног органа од 28.01.2000. године тужилац Ж.В. уредно примио дана 14.02.2000. године, а да је предлог за понављање поступка поднео дана 21.09.2006. године. Полазећи од наведеног, Окружни суд у Београду је ожалбеном пресудом наложио туженом да у поновном поступку оцени да ли је предлог тужиоца поднет у року од 5 година од дана достављања тог решења као и да ли има места примени одредбе члана 92. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца ради оцене благовремености истог. Тиме су образложење пресуде и налог суда туженом противречни, јер суд сам утврђује да је тужени орган

требало да одбаци предлог за понављање поступка као неблаговремен, а затим налаже туженом да у поновном поступку оцени благовременост истог предлога.

Полазећи од изнетог чињеничног и правног стања ове ствари, Врховни касациони суд налази и да се ожалбеном пресудом погрешно налаже туженом органу да у поновном поступку оцени да ли је предлог за понављање поступка поднет у року од 5 година, а с обзиром на наведену одредбу члана 92. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, коју и сам суд наводи у побијаној пресуди. По оцени Врховног касационог суда благовременост предлога за понављање поступка окончаног решењем другостепеног органа донетог у правној ствари признавања својства ратног војног инвалида, имајући у виду предмет поступка, цени се према одредби члана 92. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, који као *lex specialis* одређује да се поступак за решавање о правима по овом закону може обновити и по истеку рокова прописаних Законом о општем управном поступку. Тужени орган је у оспореном решењу и оценио да је предлог за понављање благовремен, а то је изричитим позивањем на одредбу члана 92. став 2. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца закључено и у првостепеном решењу. Стога Окружни суд у Београду није имао основа да ожалбеном пресудом налаже туженом органу да у поновном поступку утврди да ли има места примени одредбе члана 92. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, већ да оцени да ли је тужени орган правилно закључио да је предлог благовремен.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је нашао да је жалба основана па је применом члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), а на основу члана 49. став 2. и 3. у вези са чланом 50. став 4. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96) донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде и предмет на основу члана 90. став 2. у вези са чланом 29. став 1. Закона о уређењу судова уступио Управном суду који је дужан да у поновном поступку расправи питања на која је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Радојка Маринковић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.